

Ako chlapec Oto zo školy kradol kriedy

Bol raz jeden chlapček, ktorý sa volal Oto. Ten Oto bol vážne zlý chlapec, lebo mal niekoľko zlých vlastností. Zneli takto: kradol všetko, čo sa mu páčilo, neposlúchal rodičov a nezdravil sa ani pani učiteľkám a pánom učiteľom, ktorí ho učili.

Keďže Oto bol druhák, tak vedel, čo sú kriedy. Z nejakých dôvodov sa mu tie kriedy zapáčili a rozhodol sa, že ich začne kradnúť.

Keď skončili jarné prázdniny, tak hneď v prvý deň Oto videl pod tabuľou krásne biele bielučičké kriedy. Keď ho pani učiteľka vyvolala, tak už-už chcel jednu zobrať, ale pani učiteľka ho len odsunula, aby si išiel sadnúť. Oto bol však trochu sklamaný.

Vymyslel teda výborný plán. Nebude poslúchať pani učiteľku v škole a bude musieť písať trest. Keď mu už škola skončila, tak sa rozhodol, že ostane v škole a tie kriedy zoberie. Zobral ich aspoň sedem. Potom rýchlo bežal domov, aby to rodičia nezbadali. Kriedy si položil pod posteľ a spokojne čítal knižku. Keď prišiel jeho ocino a pozdravil ho spytoval sa ho, ako bolo v škole. Oto najprv povedal zaujímavé veci zo školy a potom, čo mali na obed. Keď ocino odišiel, Oto si zobral kriedy a začal písať na tabuľu. Ako tak písal, znova prišiel jeho ocino a chcel vedieť, akú známku dostal v škole. Lenže bolo neskoro. Oto si ocina nevšimol a ten sa čudoval, odkiaľ zobral tie kriedy. Oto povedal, že si ich sám kúpil. „Hm, lenže ako si ich mohol zobrať, keď ty peniažky nemáš?“ povedal ocino. Oto nevedel ani tento krát nič povedať. Tak si teda vymyslel, že ich našiel na zemi. Lenže ocino sa nedal. Stále sa ho to vypytoval, až ocino prišiel na to, že tie kriedy Oto kradne zo školy. Oto najprv nevedel, čo má povedať, ale keďže bol v priznávaní vecí celkom dobrý, tak sa priznal, že ich naozaj kradne. Ocino a mamina teda neboli celkom nadšení zo svojho syna, ale mysleli si, že iné deti by sa ani nepriznali, tak sa teda rozhodli, že mu to odpúšťajú. Lenže čo povedia pani učiteľke alebo, ešte horšie, pánovi riaditeľovi? Dohodli sa tak, že Oto im to v škole povie a potom vlastne zistia, či zato Oto dostane buď poznámku, alebo niečo odpísať, najviac päťdesiat alebo stokrát. Pani učiteľka takisto nebola z toho veľmi nadšená, ale rozmyslela si to presne tak ako rodičia a povedala Otovi, nech to viac nerobí.

A tak si stále pekne žili a z Ota sa stal žiak, ktorý nosil zo školy samé čisté jednotky a nie kriedy.

Ivona Hlavatá,
9 rokov
ZŠ Topoľčianky
3. miesto

